

Терезія Аніта Крістіані

Поправка до закону про Банк Індонезії як вирішення проблеми впливу поширення COVID-19 на банківську діяльність в Індонезії

Кожна поправка до Закону про Банк Індонезії викликана ситуацією, яка вимагає внесення змін до Закону, що регулює діяльність Центрального банку в Індонезії. Поширення COVID-19 в країні також привело до пропозицій щодо внесення змін до Закону про Банк Індонезії. Мета дослідження – знайти відповіді на питання про актуальність запропонованої поправки до Закону про Банк Індонезії для вирішення проблеми впливу поширення COVID-19 на діяльність банківських установ в Індонезії. Метод дослідження – нормативно-правовий аналіз. Використано вторинні дані, що складаються з первинних і вторинних юридичних матеріалів, отриманих на основі чинних нормативних актів Індонезії. Результати дослідження показують, що будь-яка зміна завжди базується на подіях, які доводять слабке впровадження чинних норм за допомогою регуляторного та концептуального підходу. Поширення COVID-19 – це ситуація, яка не має практичного підґрунтя і вимагає внесення змін до Закону про Банк Індонезії у ролі альтернативного рішення. Крім того, запропоновані поправки поки що не актуальні для вирішення питання впливу COVID-19 на банківську діяльність, оскільки вони ще не виконують юридичної функції як інструмент соціальної інженерії і не досягли юридичних цілей щодо надання переваг громаді.

Ключові слова: альтернатива, зміна, проблеми, регулювання, якісний, слабкий

Класифікація JEL: K12, K22, O24

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії [Creative Commons Attribution 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) license, що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.